

Besvarelsen af spørgsmål nr. S 1408 indeholder – i forlængelse af ministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 646 fra samme spørger – omtale af en konkret sag, der har været behandlet af Slagelse politi.

Om denne sag fremgår af de nævnte besvarelser bl.a., at Slagelse politi den 28. oktober 2003 modtog en anmeldelse om vold/uorden i en DSB-kiosk, hvor et par skændtes højlydt, og hvor den mandlige part havde optrådt voldeligt over for kvinden.

Det fremgår endvidere, at den mandlige part havde forladt stedet på tidspunktet for anmeldelsen, at der ikke var tale om personskade, og at kvinden ikke ønskede politiets bistand.

Det fremgår, at politiet herefter skønnede, at sagen kunne afsluttes med en vejledning til den kvindelige part om, hvordan hun skulle forholde sig, og at der i dette skøn indgik, at der ikke i sagen var tale om personskade, at politiets rolle i den givne situation var at optræde dels som retshåndhævende myndighed dels som mægler, og at politiet ikke ønskede at optrappe konflikten mellem parterne.

Jeg kan henvise til det anførte.

Politimesteren i Slagelse har i øvrigt over for Justitsministeriet sammenfattende tilføjet følgende:

»Sagen blev vurderet som værende en voldsom strid mellem parterne i et parforhold, hvorfor politiets opgave – i tilfælde af, det havde været muligt og nødvendigt – i første omgang havde været at standse eventuelle håndgribeligheder og yde hjælp, såfremt den kvindelige part var kommet til skade. Dette var ikke tilfældet, idet den aggressive part havde forladt stedet ved anmeldelsens indgivelse, ligesom det ikke forelå oplyst, at den kvindelige part havde pådraget sig fysisk skade. Det skal endvidere anføres, at den kvindelige part – ca. 31 minutter efter anmeldelsen – oplyste telefonisk til vagthavende, at hun ikke havde brug for hjælp, og at hun havde forladt stedet i en taxa. Hun oplyste direkte forespurgt, at hun ikke ønskede politiets indblanding. Vagthavende vejledte kvinden om, at hun måtte rette henvendelse til politiet igen, såfremt hun ønskede at indgive anmeldelse mod partneren eller i øvrigt fik brug for politiets bistand. Kvinden har ikke rettet fornyet henvendelse vedrørende episoden.

Det er således fortsat opfattelsen, at politiet i en sådan situation bør optræde både som mægler og som retshåndhævende myndighed, og at der ved politiets indgriben må tages hensyn til,

at politiet ikke optræder på en måde, der er egnet til at optrappe konflikten mellem parterne.

Hvis det havde været åbenbart, at den kvindelige part havde været udsat for vold og havde pådraget sig fysiske skader, ville sagen fra starten have været behandlet som en straffesag.«

Spm. nr. S 1696

Til justitsministeren (21/1 04) af:

Sandy Brinck (S):

»Vil ministeren forklare, hvorfor der i ministerens svar er ændret ordvalg fra, at det af spørgsmål nr. S 646 fremgår, at forurettede:»-ikke ønsker at anmelde episoden« til, at det af svaret på spørgsmål nr. S 1408 fremgår, at »hun ikke ønskede politiets indblanding«?»

Begrundelse

Der er forskel på, hvorvidt man som offer selv vil stå som anmelder af et overfald og på at frabede sig indblanding fra politiets side. Glostrupmodellen har netop til hensigt at påtage sig rollen som anmelder for at undgå det pres og den forøgede risiko, dette kan medføre for kvinden.

Svar (4/2 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg skal henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 1695 fra samme spørger.

Det kan bemærkes, at der i den omtalte besvarelse af spørgsmål nr. S 646 er oplyst følgende om den pågældende kvindes tilkendegivelse over for politiet:

»Kl. 1500 rettede den kvindelige part telefonisk henvendelse til vagthavende og oplyste, at hun var kørt fra DSB-kiosken i en taxa, idet hun ville køre til Misbrugscentret i Slagelse. Da politiet således endnu ikke var nået frem til DSB-kiosken, spurgte vagthavende kvinden, om hun ønskede at anmelde episoden til politiet eller i øvrigt ønskede politiets bistand. Hun oplyste, at hun ikke ønskede at tale med politiet, og at hun ville køre til Misbrugscentret. Hun blev vejledt om, at såfremt hun ønskede politiets bistand i relation til det, der var foregået, eller såfremt samleveren på ny blev aggressiv over for hende,